

Ministeriet det heller ikke rigtigt at søge Bevillingen ændret, saaledes at den fremtidig skulde kunne komme ikke blot Skoler og Lærere, men ogsaa Foreninger til gode. Et Andragende ganske som det, der nu foreligger for det høje Ting, har derefter været indbragt for Rigsdagen baade i Samlingen 1902—03 og 1903—04, uden at dog Finansudvalget eller noget Medlem af dette har gjort Indstilling om Sagens Henvisning til Ministeren. Man har altsaa her i Tinget hidtil ganske billiget Ministerens Opfattelse af denne Sag, og jeg finder det rigtigt vedblivende at beholde dette Standpunkt. Der haves nu en Gang, som Bevillingen foreligger, ingen Bevilling til at yde Foreninger Hjælp til Anskaffelse af Skolemateriel, og jeg ser heller ikke Anledning til at søge en yderligere Bevilling, der skulde kunne anvendes til Foreninger, og det af den Grund, som jeg nævnedes før, at der i Skolerne er saa stor Trang til at blive forsynet med Materiel, at jeg mener, at der bør tilstaa dem alt, hvad der i saa Henseende maa kunne ydes.

Ogsaa for Konsekvensernes Skyld vilde det være vanskeligt at begynde paa at yde forskellige Foreninger et saadant Tilskud. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der var Ordfører for det Mindretal, der foreslaar Sagen henvist til min Overvejelse, i saa høj Grad beklagede, at der kun var 3 Medlemmer af Finansudvalget, som stillede sig gunstigt til dette Andragende, vil jeg dog erindre om, at Flertallet af Udvalget, de øvrige 12 Medlemmer, jo ikke stiller sig anderledes i Aar, end netop saaledes, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller baade i Fjor og i Forfjor stillede sig. I de to foregaaende Samlinger har der foreligget ganske det samme Andragende fra Studentersamfundet og motiveret ganske paa samme Maade, nemlig dermed, at de holdt Foredrag for arbejdsløse og Foredrag ude i Provinserne; men om de to Andragender har det Gang efter Gang heddet: Udvalget gør ingen Indstilling.

Jeg har saa tilbage Andragende under Nr. 49 fra Bestyrelsen for Bornholms Museum. Dette har siden 1896 haft et aarligt Tilskud paa 1,000 Kr., men netop i Betragtning af de særlige Forhold paa Bornholm, i Betragtning af Øens isolerede Stilling, saaledes som nærmere omtalt for lidt siden af den ærede Ordfører, har Tinget to Gange ydet dette Museum en ekstraordinær Understøttelse. Nu andrages

der, i Stedet for at faa et nyt ekstraordinært Tilskud, om at faa Summen forhøjet fra 1,000 til 2,000 Kr. Medens jeg ellers, hvis det havde drejet sig om en By herovre paa Øerne eller i Jylland, som hidtil havde faaet 1,000 Kr. til sit Museum, vilde have været i alt Fald noget betænkelig ved at fordoble denne Sum, mener jeg, at der, som ogsaa omtalt af den ærede Ordfører, overfor et Museum paa Bornholm er Anledning til at stille sig endnu velvilligere, end man stiller sig overfor de forskellige Provimuseer. Jeg skal derfor tage alt fornødent Hensyn til dette Andragende, der sikkert vil blive henvist til Ministeriet.

Endelig er der tilbage et Andragende, som foreslaas henvist af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (K. Bjerre), om en aarlig Understøttelse til Frk. Saugman, der i sin Tid har stiftet og senere i en lang Aarrække ledet en Husholdningsskole paa Lolland. Som allerede udtalt af den ærede Forslagsstiller, har denne Skole været særlig gunstig stillet, idet Skolen, i øvrigt paa Foranledning af Finansudvalget, i sin Tid blev optagen blandt anerkendte Folkehøjskoler. I 1902 blev Skolen af Frk. Saugman overdragen til en anden, og efter Ministerens Resolution udgik den nu af Fortegnelsen over anerkendte Højskoler. Denne Husholdningsskole har altsaa i den Tid, den har været ledet af Frk. Saugman, modtaget en aarlig Understøttelse af Staten efter en overordentlig mild og for Skolen særdeles gunstig Fortolkning. Jeg mener, at Skolen bør være glad for den Tid, der er gaaet, hvor den altsaa har faaet Tilskud som Folkehøjskole, men noget andet er det, naar man nu deraf vil drage den yderligere Konsekvens, at der skal tilstaa den nu fratraadte Forstanderinde en aarlig Understøttelse. Dette har man ikke før i Ministeriet kunnet gaa ind paa. Det har jeg heller ikke kunnet gaa ind paa, og det viser sig jo nu, at Finansudvalget har den samme Opfattelse. Den ærede Forslagsstiller mente ganske vist, at der her ikke var nogen Fare for Konsekvenserne. Jo, her er tværtimod en stor Fare. Her er jo nemlig Tale om at yde en Statspension eller en aarlig Understøttelse til en Dame, der har ledet en privat Skole. Jeg tror, at man maa nære stor Betænkelighed ved at gaa ind herpaa. Ganske vist have vi i et Par enkelte Tilfælde ydet Understøttelse til Højskoleforstandere, der i en lang Aarrække have ledet bekendte Højskoler og udøvet en stor